

अभियान

सप्ताहिक

ABHIYAN WEEKLY

abhiyanweekly40@gmail.com

वर्ष : ३८ / अंक : ३९ / २०७८ वैशाख १७ गते शुक्रबार / 30 Apr., 2021 / मूल्य रु. ९०/-

माधवलाई अर्को भट्टका

काठमाडौं। सर्वोच्च अदालतले नेकपा एमालेका वरिष्ठ नेता माधव कुमार नेपाल सहितका अन्य नेताहरलाई कारबाहीको प्रक्रिया रोक्न माग गर्दै परेको रिट निवेदनमा अन्तरिम आदेश जारी गर्न अस्तिकार गरेको छ। पार्टीको आन्तरिक व्यवस्थापनका लागि स्पष्टीकरण सोधिएकै भरमा निवेदकको माग बमोजिम अन्तरिम आदेश जारी गर्न आवश्यक नभएको अदालतको आदेशमा उल्लेख गरेको छ। गत सोमबार सर्वोच्च अदालतका न्यायाधिश प्रकाश कुमार दुँगानाको एकल इजलासले रिट निवेदनलाई भने अग्राधिकार राख्न आदेश दिएको भएपनि अन्तरिम आदेश भने जारी गर्नु नपर्ने ठहर गरेको छ।

न्यायाधिश दुँगानाको एकल इजलासको आदेशमा भनिएको छ हालको प्रारम्भिक अवस्थामा पार्टीको आन्तरिक कार्य व्यवस्थापनको सिलसिलामा स्पष्टीकरण सोधिएकै भरमा मात्र रिट निवेदकले माग गरेबमोजिम अन्तरिम आदेश जारी

>>> बाँकी ८ पेजमा

हालीलाई www.abhiyanonline.com मा पनि पढ्न सकिन्छ।

दलहरूलाई जनताभन्दा सत्ता प्यारो

काठमाडौं। मुलुक कोरोना भाइरसबाट आक्रान्त भईरहेका बेला राजनीतिक दलहरू भने सत्ता परिवर्तनको खेलमा सकृय भएका छन्। खासगरी नेपाली काग्रेस र माओवादी केन्द्र सत्ता परिवर्तनको हिसाब किताबमा व्यस्त रहेका छन्। सत्ताधारीदल नेकपा एमाले र काग्रेसले कही दिनदेखि आन्तरिक छलफल चलाइरहेका छन्। जनता कोरोना भाइरसबाट आक्रान्त भईरहेका बेला जनताको सेवामा खटिनुपर्ने राजनीतिक दलहरू सत्ता ढाल्ने र नयाँ सत्ता समीकरणमा लागेका हुनाले उनीहरूलाई जनताको माया भन्दा सत्ता प्यारो भएको छ। काग्रेसले एक महिना अधि देखि नै आफैनै नेतृत्वमा सरकार बनाउने निर्णय गरेको भएपनि अहिलेसम्म तपसले पूर्णता पाउन सकेको छैन।

सत्ताधारी दल नेकपा एमालेका नेता माधव >>> बाँकी ८ पेजमा

स्वास्थ सांसद आइसीयुमा !

काठमाडौं। पिसिआर टेस्ट भो, नेगेटिम देखियो तर बुधबार राष्ट्रिय जनमोर्चाका सांसद खिमविक्रम शाही पोखराको चरक अस्पतालको आइसीयुमा भर्ति भएको अवस्थामा भेटिए। कोरोना नेगेटिम भएको व्यक्ति अस्पताल भर्ना गर्न मिल्छ कि मिल्नैन, मेडिकल काउन्सिल र चिकित्सक संघ, स्वास्थ्य मन्त्रालय किन बोलिरहेको छैन?

कोरोना संक्रमित बेड नपाएर मरिरहेका छन्, स्वस्थ सांसद आइसीयुमा भर्ति हुन्छन्। अपराधिकरणले हद नाघ्यो, स्वस्थ सांसद कोरोना सल्केर मरे भने जिम्मेवार चाहिं को होला कुन्नी?

अविश्वासको मत दिनुपर्छ भनेर उनी अस्पताल भर्ति भएको रहस्य खुल्यो। प्रदेश १, प्रदेश ४ प्रदेश ५,

>>> बाँकी ८ पेजमा

कांग्रेसले अहिलेकै अवस्थामा अविश्वासको प्रस्ताव नल्याउने

काठमाडौं। गत एक महिना अधि देखि नै आफ्नो नेतृत्वमा सरकार बनाउने निर्णय गरेको नेपाली काग्रेसको पदाधिकारी वैठकले प्रधानमन्त्री केपी ओलीमाथि अविश्वासको प्रस्ताव ल्याउनका लागि सख्त एकिन नभएको विश्लेषण गरेको छ। जनता समाजवादी पार्टीको एक पक्ष प्रधानमन्त्री ओलीसंग निकर भएर वार्ता गरिरहेका हुनाले अविश्वासको प्रस्ताव परित गर्न आवश्यक पर्ने संख्या सुनिश्चित नभएको निर्षेष काग्रेसका पदाधिकारी वैठकले निकालेका छ। नेकपा एमालेका माधव सम्मुहुरे फलोर ऋस गर्ने सम्भावना भएपनि त्यस अगावै पार्टी अध्यक्ष केपी ओलीले उनीहरूलाई सांसदबाटे कारबाही गरि निकालेको खण्डमा उनीहरूमा पदको

विवाद हुने र त्यो विवाद अदालतसम्म पुग्न सक्ने भएकाले अविश्वासको प्रस्ताव संसदमा लैजान नहुने पक्षमा कांग्रेस पुगेको छ।

कांग्रेसको पदाधिकारीको वैठक प्रायः प्रत्येक दिन वर्दे आएको भएपनि ठोस निर्णय भने गर्न सकेको छैन। अस्तीमात्र वसेको पदाधिकारीको वैठकपछि कांग्रेसका उपसभापति विमलेन्द्र निरिले भने संख्या नपुगेकाले आफुहरूले प्रधानमन्त्री ओलीमाथि अविश्वासको प्रस्ताव अधि वडाउन नसकेको स्वीकार गरेका छन्। हामीहरूले अविश्वासको प्रस्ताव ल्याउन पहल गरेको हो तर अहिलेसम्म आवश्यक पर्ने संख्याको राकिन हुन सकेको छैन त्यसैले कांग्रेस आफुले खनेको

>>> बाँकी ८ पेजमा

अब रुसी स्पुतनिक खोप

काठमाडौं। चौनले दिएको खोप लगाउन जारी छ, भारतले दिएको र किनेको २० लाख खोप सकियो, किनेर पनि भारतले नदिएको १० लाख खोप आउने नाउने ठेगान छैन। खोपको व्यवस्था गर्न पराष्ट्र र स्वास्थ्य मन्त्रालय असफल भएको हो।

पहिलो खोप लगाएकाले दोस्रो डोज किहिले पाउने? अस्पतालमा बिरामी राख्ने ताउँ छैन। अविसज्जन नापाएर संक्रमित मर्ने क्रम बढेको छ। औषधिको कालोजारी, आइसीयु, भेट्टिलेटरसमेत प्रभावशालीले मात्र पाउने भएपछि स्वास्थ्य मन्त्रालय किन प्रभावशाली रूपमा काम गर्न सकिएको छैन।

नेपालले रुसी खोप स्पुतनिक भीलाई मान्यता दिएर नेपालमै उत्पादन गर्ने प्रवन्ध

>>> बाँकी ८ पेजमा

दाहाल पनि एमसीसीकै पक्षमा

काठमाडौं। कांग्रेस र माओवादी केन्द्र दुई फरक धारक राजनीतिक दलहरू उनीहरू दुवै अहिले नयाँ सरकार गठबन्धनका लागि प्रयास गरिरहेका छन्। नेकपा एमालेभित्र देखिएको आन्तरिक द्वन्द्वका कारण प्रधानमन्त्री केपी ओली विरुद्ध उनीहरू अविश्वासको प्रस्ताव ल्याउन लाग्ने परेका भएपनि सत्ता सम्बन्धमा मध्यमार्ग उपाए खोजेका छन्। प्रधानमन्त्री विरुद्ध अविश्वासको प्रस्ताव संसदमा दर्ता गराउने रणनीतिका साथ अधि बढेका कांग्रेस र माओवादी केन्द्रले अविश्वासको प्रस्ताव संसदमा दर्ता गरेपछि संसदबाट

एमसीसी सम्झौता अनुमोदन गर्ने गरी संसदमा संकल्प प्रस्ताव ल्याउने सहमति गरेका छन्।

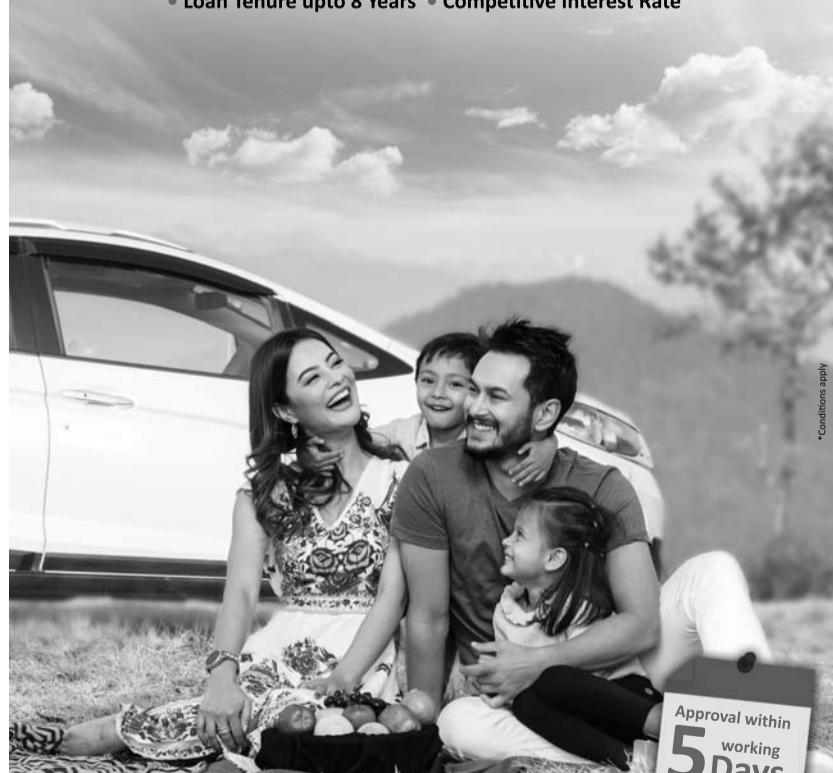
कांग्रेसका सभापति शेर बहादुर देउवा प्रधानमन्त्री रहेका बेला तत्कालीन अर्थमन्त्री ज्ञानेन्द्र बहादुर कार्पाले एमसीसी सम्झौतामा नेपालको तरफाबाट हस्ताक्षर गरेको थिए। नेकपा एमालेका अध्यक्ष केपी ओली प्रधानमन्त्री बनेपछि नेकपा एमालेकै एउटा धार एमसीसी प्रति कठोर बद्दै गएको थियो। नेकपाले पार्टीको वरिष्ठ नेता भलनाथ खनालकै नेतृत्वमा गर्न लगाएको थियो। खनाल कार्यदलमा रहेका डा. भीम रावलले एमसीसी अध्यक्षन गर्न लगाएको थियो। खनाल कार्यदलमा रहेका डा. भीम रावलले एमसीसी

>>> बाँकी ८ पेजमा

AUTOLOAN

Drive Your Life

• Loan Tenure upto 8 Years • Competitive Interest Rate

@www.prabhubank.com

Approval within
5 working
Days

prabhu BANK

Prabhu Building, Babarmahal, Post Box No.:19441
+977-1-4788500 | +977-1-4708508
Email: info@prabhubank.com | www.prabhubank.com
Toll Free No.: 16600107777

Countering Hostile Propaganda against the CPEC

Mr Kabir

When during the regime of the President Gen. Pervez Musharraf, Pakistan initiated the construction of Gwadar deep-seaport in Balochistan province in March 2002 with Chinese assistance, sirens went off in the capitals of some European countries, especially the US, India and Israel which took it as a threat to their global and regional plans.

Located on the southwestern coast of Pakistan, Balochistan's Gwadar seaport is close to the Strait of Hormuz from where more than 17 million barrels of oil pass every day. Its ideal location among South Asia, the oil-rich Middle East, and oil and gas-resourced Central Asia has further increased its strategic significance. Besides, Balochistan's abundant mineral resources irritate the eyes of the America, India and Israel which intend to destabilize Pakistan for their collective aims, as the latter is also the only nuclear country in the Islamic World. However, development in Pakistan's province of Balochistan has shifted the gravity of the Great Game of Central Asia to Pakistan.

In this respect, the China-Pakistan Economic Corridor (CPEC) which is part of China's One Belt, One Road (OBOR) or China's Belt and Road Initiative (BRI) is rapidly developing. CPEC will prove to be a gateway to prosperity for both countries as well as the region. Under the project, China is investing as much as \$62 billion in various sectors in Pakistan in a phased manner. Investments under

the CPEC in the infrastructure and implementation of various related projects intensified the pace of economic growth of Pakistan which will provide a greater boost to the fragile economy of the country.

In this regard, the Executive Committee of the National Economic Council (ECNEC) on August 5, this year approved the up-gradation of existing Mainline-1 (ML-1), the 1,872-kilometre railway project from Peshawar to Karachi, including the establishment of a dry port near Havelian and upgrading Walton Academy.

The project was approved at the rationalised cost of US\$6,806.783 million, on a cost-sharing basis between the governments of China and Pakistan.

Under the project, the existing 2,655-kilometre track would be upgraded, while the speed of passenger trains would increase from 65/110 kilometres per hour to 165 kilometres per hour and the line capacity would increase from 34 to 137/171 trains each way per day.

The project would be completed by June 2023 and it is expected to enhance Pakistan's global ranking in cross border trade-related indicators. It would also serve as the integration point bridging cargo/logistics systems and other trade-related processes.

Besides, under CPEC, energy projects made progress in 2019-20. The two energy sector projects the Engro Thar Power and Mine project (660 MW) and HUBCO Coal Power Project (1320 MW) were commissioned on July 10, 2019 and August 14, 2019 respectively. As a result, the ground-breaking ceremony of Gwadar 300 MW Coal Power project was held on November 4, 2019. So, the first phase of the construction of the

CPEC was very successful, while 22 major energy and transportation infrastructure projects having been put into operation.

As regards the CPEC project, Prime Minister Imran Khan and Chief of Army Staff General Qamar Javed Bajwa are keen to see the implementation of CPEC projects on a priority basis. Hence, the work on projects continued even during Covid-19. However, with the successful experience in the first stage, Islamabad has already given approval to the establishment of 10 special economic zones in the four provinces.

In fact, CPEC will open new doors of development relating to various fields, as the national economy of the country will grow fast, leading to the creation of new job opportunities, poverty reduction, and development of transportation sector, boost industrial growth and exports. The other areas of the project include industrial parks, agricultural development, tourism, financial cooperation, improvement in municipal infrastructure, education, public health and people-to-people communication. The energy sector has been assigned top priority to help Islamabad overcome energy shortages.

And Gwadar Port Project is the central point of Pak-China strategic partnership with its strategic location and potential for becoming the future economic and energy hub.

Nevertheless, the establishment of CPEC between deep Gwadar seaport of Balochistan and the historic Silk Road city in western regions-Xinjiang of China will connect Gilgit-Baltistan through Khunjerab Pass. Beijing would also build an international airport at Gwadar, while the roads

infrastructure in Gwadar would link the communication network of the rest of the country to facilitate the transportation of goods.

When Gwadar seaport becomes fully operational, it would connect the landlocked Central Asian states with the rest of the world. Being the commercial hub, the port is likely to increase the volume of trade, bringing multiple economic and financial benefits to Pakistan. It will enable high-volume cargo vessels to move in the major oceans, giving China's short and easy access to the Persian Gulf and the Indian Ocean.

India was openly opposing the CPEC-OBOR or BRI; the US also joined New Delhi. In this context, on October 3, 2017, the then US Defence Secretary James Mattis told the Lawmakers, "The United States has reiterated its support for India's opposition to China's One Belt, One Road initiative...the China-Pakistan Economic Corridor (CPEC) a part of which traverses Pakistan-Kashmir."

Islamabad strongly rejected the statement from the American defence chief that the multibillion-dollar road and rail network CPEC will pass through a disputed territory of Kashmir, urging the international community to focus on blatant human rights violations and 'heinous crimes' committed by Indian occupation forces in the Indian Occupied Kashmir (IOK), and reminded that America that Washington had also participated in an OBOR summit.

Earlier, a statement from the Chinese foreign ministry also dismissed Mattis' statement, saying that the OBOR plan was backed by the United Nations and that CPEC was an economic cooperation initiative. Beijing has also clarified Indian concerns on the CPEC or

OBOR. But, apart from the US, India is particularly opposing the CPEC as part of the anti-Pakistan and anti-China approach.

In this respect, besides America and India, some western countries, including their media have started hostile propaganda against the CPEC.

In this connection, the Chinese Consul General in Karachi, Li Bijian stated on September 8, 2020: "China-Pakistan Economic Corridor will continue to grow and expand despite the negative propaganda by certain countries as it is the flagship project of 'One Belt and One Road Initiative' of China".

A day after a controversial interview of a key government adviser cast doubts over future of the China-CPEC project, Chief of Army Staff General Qamar Javed Bajwa met the Chinese ambassador in the General Headquarters (GHQ) in Rawalpindi on September 12, this year and assured him that the CPEC is Pakistan's economic future and its security will not be compromised. The meeting came against the backdrop of a recent report by Financial Times which quoted the Prime Minister's Adviser on Textile and Commerce Abdul Razzaq Daud as saying that the newly formed federal government might revisit the CPEC projects.

Nonetheless, the Chinese government has dismissed the criticism as western propaganda and insisted that the CPEC will equally benefit Pakistan.

At this juncture, the media of China and Pakistan must counter the hostile propaganda of the US-led countries against the CPEC, as they do not want to see development and prosperity in Pakistan and China, including the entire region.

The underlying constants of Afghan crisis

Inam Ul Haque

Afghanistan remains one of the most widely covered crises of modern times. True to 21st-century fad, there is a mushrooming army of so-called 'Afghan experts'. These experts — to quote former Afghan cabinet minister Mohammed Ehsan Zai — "read 'The Kite Runner' on [the] plane and believe they are [an] expert on Afghanistan." There are desk officers with no ground experience who cobble together books from hearsay and claim greatness. These tenure-based bureaucrats tend to make faulty assumptions. There are military veterans with limited/sectoral exposure, who end up creating personality cults. Then there are freelance writers who tend to become outright racist and bigoted in their description of Afghans and Afghanistan.

It is strongly felt that in the absence of a multidisciplinary approach, cutting across political science/economy, international relations, sociology, and anthropology... for example; such analyses risk becoming personal experiences with limited universal applicability. Sociology strongly rebuffs sweeping generalisations about people and countries. Unless backed by rigorous analysis, academic adroitness, and fieldwork; Afghans and Afghanistan would remain an enigma.

The following Op-Eds continue my earlier work on Afghanistan and aim at distilling some 'constants' gleaned from some three centuries of Afghan history. These have helped shape

attitudes and policy formulation in Afghanistan and are by no means exhaustive.

First, the nature of the Afghan monarchy. Unlike the contemporary monarchies, the Durrani monarchy created by Ahmed Shah Baba around 1747 was a 'tribal confederation' with the king deriving power from the tribes, and not the other way round. This shaped subsequent Afghan approaches towards authority and governance.

Second, and following from the above; modern state formation in Afghanistan has, therefore, remained a failed exercise, whether under the erstwhile farangi, later Shoravi (Russian) or modern Amreeki tutelage. Afghan political culture abhors a strong centre, especially if it is imposed.

Third, Afghans (the term by extension covers Pashtun tribes on both sides of the Durand Line) are almost entirely Muslim, converted en-bloc around the times of the pious caliphs. They did so, as they find no major deviations in Pukhtunwali/Pashtunwali — the operative code covering everyday life — and the teachings of Islam. Both reinforce each other in major areas. All Pathan tribes are Sunni except the Bangash tribe west of Kohat and Turi tribes in Parachinar, Pakistan. The latter are actually Turkic.

Interestingly, the Taliban worldview of Islam is essentially the rural Pashtun worldview... although interaction with the wider world, as refugees, has introduced reform and changes in this outlook.

Fourth, paradoxically if ever

there is a conflict between code (riwaj) and Islam, Pukhtunwali would prevail. Literature aplenty to substantiate that major decrees of the Peoples' Democratic Party of Afghanistan (PDPA) — during the 1979 Saur Revolution — were reinforcing Islamic teachings; yet the society revolted. The white-bearded elderly cadre (spin-geeree masharan) scoffed at the clean-shaven, Moscow-educated young communists, who asked them to change the social status quo. They fumed at these young zealots telling them how to live.

Efforts to speed up societal

change in riwaj-bound Afghan society would eventually fail, even if the change is good overall. The 'nation-building' plans of the US — launched with much fanfare later, lie in the dust. The world still doesn't seem to have learned any lesson. Outsize emphasis on women/minority rights, freedoms, and constitution, etc would complicate the ongoing intra-Afghan dialogue. Fifth, it is interesting to see self-appointed experts criticising Afghans for being undemocratic. They need to know that Afghanistan had the representative Loya Jirga (Lower House) and Masharano Jirga

(Upper House) since much earlier. Afghans are extremely egalitarian. It is only in the developed democracies that federating units enjoy greater autonomy like in the present political dispensation of Afghanistan. Therefore, the imposition of a strong centre in an intensely democratic Afghanistan has and would never succeed.

Sixth, despite inter and intra-tribe differences and conflicts, all Afghans (including the non-Pashtuns) subscribe to a unique sense of nationhood. This is the binding glue, preventing any touted division of Afghanistan along ethnic lines.

Seventh, like all tribal societies, Afghanistan has an inherent conflict resolution mechanism in the form of the jirga. This mechanism works effectively in the absence of foreign interlocutors, with no Afghan faction looking over the shoulder. Repeated interference has battered this system, hence the prolonged conflict and instability.

Eight, under the tenets of Pukhtunwali, khegara/shegara (doing favour/good to others) occupies a central place. But the favour has to be returned in order to re-establish the social equilibrium that is disturbed when an Afghan receives a favour. Having done so, the Afghan feels being on an equal footing, unencumbered by complexes. The Afghan does not feel to be perpetually indebted. Pakistan's hope of Afghanistan remaining grateful to us in eternity is, therefore, a misplaced over-expectation, based on lack of sociological understanding.

Ninth, following on from the

above postulation, it is instructive to sometimes listen to the Afghans about our continued harping on hosting Afghan refugees and Pakistan's help in the Jihad since the Soviet times. They reckon, Afghans fought Pakistan's battle, as, without Afghanistan, the Soviet Bear would be sunbathing on the beaches of Karachi. And for refugees — they cite — it was Pakistan's religious obligation to provide refuge in line with our lofty claims of Muslim solidarity.

Lastly, massive migration and continued life under different social underpinnings have changed Afghan society marginally. The newer power elite have emerged, as during my fieldwork in the 1980s; 'ration malik' was the emerging power elite, responsible for the camp's ration distribution. Afghans have otherwise tried to jealously guard their traditions. Dead bodies are still sent back as far as possible and there are negligible inter-marriages with locals.

The continued conflict has exacted a deadly cost in human and material terms from Afghanistan, yet to be accounted for. The hapless, ragtag but determined Afghans have forced two superpowers in our lifetime to bite the dust. Faith and commitment were central to their success, besides other reasons. The Afghans deserve empathy in the world, not disdain or racial-profiling.

Mouli Abdul Ghani Baradar standing next to Mike Pompeo is an epoch in the making. Afghan Baqi, Kuhsar Baqi, Alhamdo-Lillah, Alhamdo-Lillah [Afghans and their mountains would keep standing, praise to Allah].

कृष्णभीरमा पुग्यो नेपाल, बचाउने बिधाता कोही छैनन्

• राजन कार्की

rajan2012karki@yahoo.com

खोप छैन । निषेधाज्ञा छ, रोजागारी छैन, खाना छैन । अस्पतालमा बेड छैन, आइसियु छैन, बेट्टिलेटर छैन, अक्सिजन छैन, रेमदेसिपिर इन्जेक्शन छैन । केही पनि छैन तर कालोबजारमा सबै विज छ । राजनीतिक प्रभावशालीलाई सबैथोक छ ।

छैन त केवल गरिबका लागि केही छैन । लोकतन्त्रमा जनजीविकाका सबै प्रत्याभूति हुनुपर्छ । लोकतन्त्र आएको १५ वर्षमा पनि उही हाहाकार, उही भोको पेट, उही कन्त्तबिजोक ।

राजनीतिमा नैतिकहीनता सिस्नोको घारी हल्केजसरी हल्केपछि सिस्नोले पोल्ने आमनारिक र देशलाई हो । नेता हुँ भन्नेहरूले देशलाई कृष्णभीरमा लगेर छाडिए । पहिरोमा पर्ने र गहिरोमा खर्ने देश र जनता नै हुन् । सामत्त्वादको लडाई लड्छौं भन्नेहरूको धोती खुरिकयो ।

एण्डोराजस्तो सानो मुलुकको स्वाभिमान शिखरमा छ । ठूला देशका सीमामा जोडिदैमा साना देशले कठपुतली हुनुपर्दन भन्ने उदाहरण हो एण्डोरा ।

संसद छ, सरकार छ, सांसद छन्, कोही पनि विदेशी दूतावास धाउँदैनन्, विदेशी राजदूतको निर्देशनमा चल्दैनन् । नेपाल अपवाद हो र स्वर्गको दुक्का भएर पनि मृत्युलाई आत्मसात गरिरहको छ ।

नेपाल चीन र भारतमा टाँसिएको छ र दुवै देशका राजदूत नेपालमा राजनीति बगारिरहेका छन् । भारतले १९४९ मा भुटानलाई घोप्ट्याएर शान्ति तथा मैत्री सन्धि गरेर रक्षा र पराष्ट्रनीतिमा कज्जा गरेको भारतले आज पनि हवलदारीपारा देखाइरहेको छ । १९५० मा सिविकमका लागि दिवान पद सिर्जना गरेर आफ्नो प्रतिनिधि मात्र पठाएन, १९७४ मा चुनाव गराएर संसदको ३२ मध्ये ३१ सिटमा सिविकम कांग्रेसलाई जिताएर संसदको सर्वसम्मति प्रस्तावबाट १९७५ मा सिविकमलाई भारतमा बिल्य गरायो । भारतीय राजदूतको नेपाली राजनीतिमा देखिएको चुरीफुरी त्यो 'दिवान' भन्दा कुन अर्थमा कम देखिन्छ र ? हामीसँग संसद छ, काम गर्दैन । सांसद छन्, स्वाभिमान छैन । सरकार छ, विदेशीको निर्देशनमा निर्णय गर्छ । बुधिजीवी छन्, बिकेक राख्दैनन् । चेतना छ, बोल्दैनन् । परिवर्तन चाहने र स्वतन्त्र नेपालका पक्षधर वर्तमान पुस्तालाई गौरवका साथ ढोन्याउने कार्य असामान्य बन्दै गएको छ । भारतले नेपाललाई प्रान्तभन्दा तल्लो दर्जाको व्यवहार गर्दा पनि संविधाननिर्माताहरूलाई कतै दुख्दैन । कस्तो गैंडाको छालाजस्ता संवेदनहीनहरू हाम्रा नेता भएछन् ? सत्ताका हरेक सवालमा भागबण्डा गर्ने स्वार्थको पिरामिड खडा हुँदै गएको छ । यो चाउचेस्कू नियति नभए के हो ?

नेताहरू नेपाली पक्षको मोर्चामा एक भएका छैनन् । दलहरू, दलीय नेताहरू राष्ट्रको बिभाजन र बिखण्डनको पक्ष र बिपक्षमा छन्, विदेशी हस्तक्षेपको सहारामा चलिरहेका छन् । भनिन्छ, परजीवीले आत्मनिर्णय गर्न सक्दैन । त्यसैले राजनीतिक नेताहरू सत्ता प्राप्तिको फिगेदाउ खेलिरहेका छन् । सहमति कतै देखिदैन, विभेद र निषेध सर्वत्र छ, उन्माद र दम्प हरेक पार्टी र नेतामा देखिन्छ ।

जसरी अमेरिकाका जर्जबुशले पनामाका राष्ट्राध्यक्ष नोरियालाई तस्कर भनेर घरबाटै धिसारेर मिल्काइदियो, त्यसैगरी भारतले सात राजनीतिक दल र खासगरी ३ दलका नेतात्रय गिरिजाप्रसाद कोइराला, प्रचण्ड र माधव नेपाललाई दिल्लीमा मिलाएर तिनको माध्यमबाट २४० वर्षदेखिको राजतन्त्रलाई सामन्तबादको अवशेष भनेर मिल्काउन सफलता हासिल गरेको छ । राजतन्त्र उखेलेर के उम्हियो ? नेपाली जनताले

भारतले नेपाली विवेकको भाँडोमा बिर्का लगाउन भ्यायो भन्न सकिन्छ ।

अब मिल्किने पालो यिनै नेताको हो । किनाकि यिनमा नोरियागाको भूत लागेको छ, भूत जागेको छ । कुनै नेता देश र जनताप्रति इमान्दार भएनन् ।

मन्त्रुपर्देन, खुलस्त छ, दास मानसिकताको महामारीको भाइरसले प्रशासन, सुरक्षा निकाय, राजनीति, सामाजिक र आर्थिक क्षेत्र अर्थात नेपाली जनजीवनको सबै अड्ग प्रत्यङ्गलाई सडाइरहेको छ । हाम्रा नेताहरूको इज्जत र नैतिकता नगरबधुको जति पनि बाँकी छैन ।

बन्दूकको राजनीति, आत्मकको राजनीतिलाई सम्भाले परास्त गरेपछि बन्कुकेहरूले आफुभित्रका कमजोरी र बिकृतिलाई छोन सकेनन् । यसको परिणाम हो : रूस र युरोपबाट रातो सूर्य अस्तायो । जारहरू खत्तम भए । बृतेनले इष्ट इङ्डिया कम्पनी छाडेर गयो र भारत स्वतन्त्र भयो । संसारको सबैभन्दा तूलो लोकतन्त्र भए पनि सबैभन्दा बढी गरिबी भएको भारतमा चारू मजुमदारदेखि सीताराम यचुरीसम्मले कच्चुनिष्टको फण्डा फहराउन सकेनन् । तर, १० वर्ष जनयुद्ध गरेर १७ हजार जनताको ज्यान गएपछि शान्ति प्रक्याको आवरणमा सुरक्षित अवतरण गर्न अधि सरेको नेकपा माओवादीलाई जिताएकै हुन् । उसले गल्ली गर्दै गएपछि दोस्रो चुनावमा उसको हैसियत देखिएको थियो । संविधानपछिको चुनावमा त एमालेसँग एकीकरण गरेर साख जोगाए पनि केपी ओलीले साइजमा ल्याइदिए ।

देशमा 'रातो घाम भुल्क्यो' र राताघाम अस्तायो । १९६० को दशकमा बितेका माओवादको लाश भुल्द याएर र त्यसका मलामीका रूपमा देखिएका भीडलाई 'माओवादी लहर' भनेर बजाइएको दुन्तुभी अहिले पाल परिसकेको छ । भ्रम ०४६ साल अधि पञ्चायतलाई भयो, ०४६ पछि कांग्रेसलाई

»» बाँकी ६ पेजमा

परिवर्तन चाहने र स्वतन्त्र नेपालका पक्षधर वर्तमान पुस्तालाई गौरवका साथ ढोन्याउने कार्य असामान्य बन्दै गएको छ । भारतले नेपाललाई प्रान्तभन्दा तल्लो दर्जाको व्यवहार गर्दा पनि संविधाननिर्माताहरूलाई कतै दुख्दैन । करतो गैंडाको छालाजस्ता संवेदनहीनहरू हाम्रा नेता भएछन् ? सत्ताका हरेक सवालमा भागबण्डा गर्ने स्वार्थको पिरामिड खडा हुँदै गएको छ । यो चाउचेस्कू नियति नभए के हो ?

● ● ●

राष्ट्रको अस्मिताका लागि लड्ने युद्धमात्र धर्मयुद्ध हुन्छ, सेध्वान्तिक राजनीति हुच्छ । भागबण्डाका लागि लड्ने युद्ध स्वार्थयुद्ध हुन्छ । स्वार्थयुद्धको जिति निन्दा गरे पनि कम हुन्छ । नेपालको वर्तमान भागबण्डे राजनीति निन्दनीयमात्र होइन, घृणायोग्य छ ।

कुन सुरक्षा, कुन शान्ति, कुन राहत र कुन अधिकार पाए ? राजतन्त्र कुन अर्थमा नेपाली र भारतलाई नचाहिएको हो भने विषय आगामी समयले स्पष्ट गर्ने नै छ । जनमतको कदर गर्न नसक्ने, लोकतन्त्रमा विधिको शासनलाई कुल्यनेहरूले राजतन्त्र मिलाए भन्ने विश्वास गर्न नसकिए पनि चाणक्य

साल्ट ट्रेडिङ फर्मेशन लिमिटेड
द्वारा प्रवर्द्धित
ग्राह्यांस

तौल पूर्ण, सुरक्षा सम्पूर्ण

- ISI स्टाण्डर्डको भित्र बाहिर रकर कोट भै बीचमा रिटलको जाली भएको ३ तहको होजपाइप
- उच्च गुणस्तरको रेगुलेटर
- पुनः प्रयोग गर्न न सकिने प्लाष्टिक सिल भएको सिलिण्डर
- कम्प्यूटर प्राविधिबाट चल्ने प्लान्ट, तौलमा सोहै आना दुरक्त हनुहोस्

साल्ट ट्रेडिङ समूहका उत्कृष्ट खाद्य बस्तुहरू

पद्ध्यौ हामी बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

मन्यो ज्यूदै त्यो जस्ले बिर्सियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मरेर पनि जस्ले समिक्षयो देशको माटो ।

कायर भरर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहादर भरर यकै पटक मर्न सकौ।

- अमियानवाणी

अभियान

सम्पादकीय

माओवादीकै कारण मुलुक संकटर्फ

सत्ताधारी दल नेकपा एमालेभित्रको आन्तरिक द्वन्द्वको फाइदा उठाउन खोजेका राजनीतिक दलहरू नेपाली कांग्रेस र माओवादी केन्द्रले जनता समाजवादी पार्टीलाई सहमतिमा ल्याउन नसकेपछि उनीहरू हेर र पर्खोंको अविश्वासा पुरोका छन्। नेकपा एमालेका निलम्बित वरिष्ठ नेता माधव नेपाल समूहले यदि कांग्रेस र माओवादी केन्द्रले संघीय संसदमा प्रधानमन्त्री केपी ओली विरुद्ध अविश्वासको प्रस्ताव ल्याएको खण्डमा फूलोर क्रस गरेरै भएपनि अविश्वासको प्रस्तावमाथि मतदान गर्ने सहमति कांग्रेस सभापति शेर बहादुर देउवा र माओवादीका अध्यक्ष पुष्टकमल दाहाल समक्ष जनाएका थिए। तर माधव नेपाल समूहका केही नेताहरूले पार्टीभित्रै संघर्ष गर्नुपर्ने भन्दै फूलोर क्रस गरेर ओली नेतृत्वको सरकारलाई ढाल्नु नहुने अभियक्ति दिएपछि नेपाल पछि हटेका छन्।

संघीय संसदको प्रमुख विधायी दलका नेता एवं कांग्रेसका सभापति शेर बहादुर देउवा पछिल्लो समयमा नयाँ गठबन्धन गरेर प्रधानमन्त्री बन्नुभन्दा कांग्रेसको आउँदो महाधिवेशनबाट पुनः सभापति बन्ने र रणनीतिमा लागोका छन् । कम्पनिएहरूको मत विभाजन भएको अवस्थामा ताजा जनावेशमा गएको खण्डमा आफूले पार्टीले सहज रुपमा जित हाँसिल गर्न भएको आंकलन गरेर उनी महाधिवेशनबाट पुन सभापति बनेर प्रधानमन्त्री बन्न चाहिरहेका हुनाले उनले नयाँ समिकरण बनाउने कार्यलाई प्राथमिकतामा राखेको छैनन । जनता समाजवादीका नेताहरू समेत दुई भागमा विभाजित भएका छन् । पार्टीका राष्ट्रिय अध्यक्ष महान् थाकुर र नेता राजेन्द्र महोले आफूहरूले उठाएका माग ओली नेतृत्वको सरकारले पूरा गरिदिएको खण्डमा आफूहरूले सरकारलाई सहयोग र समर्थन गर्न सक्ने भन्दै अहिले नै आफूहरूले सरकार समिकरणको मुहालाई ध्यान नदिने बताउँदै आएका छन् भने अध्यक्ष उपेन्द्र यादव र डा. बाबुराम भट्टराईले भने कुनै हालतमा पनि ओली सरकारलाई समर्थन गर्नु तहनै भन्दै नयाँ सत्ता समिकरणको लागि देउवा र पुष्टकमल दाहाललाई सहयोग गर्नुपर्ने पक्षमा देखिएका छन् । जनता समाजवादी पार्टीले उठाएका केही मागहरू ओली सरकारले पूरा गरिदिएको र अन्य मागहरू पूरा गर्ने प्रक्रियामा गएको हुनाले सिंगो जनता पार्टीले देउवा र दाहाललाई समर्थन गर्न सक्ने अवस्था देखिएको छैन । नेपाली कांग्रेसका सभापति शेर बहादुर देउवालाई भन्दा पार्टीका वरिष्ठ नेता रामचन्द्र पौडेल र पूर्व महामन्त्री कृष्ण प्रसाद स्टिलैलाई ओली नेतृत्वको सरकार नढाली भएको छैन । त्यसै कारण देउवाले नयाँ सत्ता समिकरण मिलाउने जिम्मेवारी पौडेल र स्टिलैलाई तै दिएका छन् ।

त्यसैको परिणाम स्वरूप पौडेल र स्टीलाले पटक पटक दाहाल लगायतका महन्थ ठाकुर र उपेन्द्र यादव सहित बाबुराम भट्टराईसँग वार्ता गरिरहेका भएपनि त्यसले सार्थकता पाउन सकेको छैन । कांग्रेस सभापति देउवाले नयाँ सत्ता समिकरणलाई भन्दा ताजा जनावेशलाई नै प्राथमिकतामा राखेर अधि बढिरहेका भएपनि माओवादी केन्द्रका अध्यक्ष दाहाल अहिलैकै अवस्थामा निर्वाचनमा जानु चाहिरहेका छैनन् । कम्प्युनिष्टहस्तको एकातिर मत विभाजन भएको छ भने अर्कोतिर आफ्नो पार्टीका प्रभावशाली व्यक्तिहरू नेकपा एमालेमा प्रवेश गरेका हुनाले निर्वाचन हारिने डर दाहाललाई लागेको छ । तत्कालिन कम्प्युनिष्ट पार्टीमा रहेदा समेत दाहालले ओली नेतृत्वको सरकारलाई सहज रुपमा काम गर्न नदिएको र आफ्नै पार्टीका अध्यक्षलाई विभिन्न प्रकारका संगीत आरोपेहरू लगाएका हुनाले निर्वाचनमा गएको खण्डमा ओली नै ठीक रहेछन् भन्ने जनतामा पर्न सबै भन्दै ताजा जनावेशमा जान चाहिरहेका छैनन् । दाहालले कोही दिन पहिला आउँदो निर्वाचनमा कांग्रेस माओवादी केन्द्र र जनत समाजवादी पार्टी र माधव नेपाल समूहले मोर्चाबन्दी गरेर निर्वाचनमा जानुपर्ने अभिव्यक्ति दिएका थिए । माधव नेपाल समूह अहिले पनि कानुनी रुपमा नेकपा एमालमै रहेको अवस्थामा ऊ सँग कसरी मोर्चाबन्दी हुन सक्छ भन्ने प्रश्न उठेको हुनाले दाहालले नै माधव समूहलाई देकपा एमालेबाट विभाजित हुन थप बल पुऱ्याउदै आएका छन् । कांग्रेसले भने आउँदो निर्वाचनमा कसैसँग मोर्चाबन्दी नगारि आफै आफ्नो खुटामा उभिएर निर्वाचन लडेने बताएका हुनाले दाहाललाई अभ छटपटी बढेको छ । ओली नेतृत्वको सरकारलाई समर्थन दिएको माओवादी केन्द्रले अहिलेसम्म समर्थन समेत फिर्ता लिन सकेको छैन । प्रधानमन्त्री ओलीले आफ्नो सरकारलाई दिएको समर्थन फिर्ता लिन पटक पटक चुनौती दिएका छन् । कानुनी रुपमा माओवादी केन्द्र पनि अहिले सत्ताधारी दल नै रहेको छ । सत्ताधारी दल भाइरे आफैले समर्थन गरेका प्रधानमन्त्री ओलीको विरोध गर्न भनेको राजनीतिक अपराध र नैतिकताहिन राजनीति हो । समर्थन फिर्ता लिएर किन ऊ सरकारको विरोधमा आउन सकेको छैन ? दाहालले राजनीतिक चरित्र र संस्कार देखाउने हो भने समर्थन फिर्ता लिएर सरकारको विरोध गर्नु सक्तुपर्दछ ।

अहिलेको अवस्था हेर्दा प्रधानमन्त्री ओली संविधानको धारा ७६ को (२) अनुसारका प्रधानमन्त्री हुन् संविधानको यो धारामा दुई वा दुई दल भन्दा बढीको समर्थन प्राप्त सरकार हो ओली सरकार। माओवादीले सरकारलाई दिएको समर्थन फिर्ता लिएको खण्डमा सरकार अन्तमतमा पर्न सक्छ यस्तो अवस्थामा प्रधानमन्त्रीले ३० दिन भित्रमा संसदबाट विश्वासको मत लिनुपर्दछ यदि प्रधानमन्त्रीले विश्वासको मत लिन नसकेको र नयाँ सरकार समेतले विश्वासको मत लिन नसकेको खण्डमा संविधानको धारा ७६ को ३ अनुसारको सरकार निर्माण हुन्छ यो धारा अनुसार संसदमा सबैभन्दा ठुलो पार्टी रहेको संसदीय दलका जेता नै प्रधानमन्त्री बन्न सक्छन् यस्तो अवस्थामा ओली नै फेरी प्रधानमन्त्री बन सक्ने सम्भावना रहेका हुन्नाले माओवादीले सरकारलाई दिएको समर्थन फिर्ता लिन चाहिरहेको छैन। बरु बाहिर सरकारको विरोध गरिरहने तर समर्थन फिर्ता नलिने रणनीतिमा माओवादी केन्द्र लागेको जस्तो देखिएकाले गर्दा प्रमाणित हुन्छ

माओवादी केन्द्रका अध्यक्ष पुष्टकमल दाहालले नै मुलुकमा स्थिरता चाहेको छैनत् भनेर ।
काग्रेस, माओवादी केन्द्र र जनत समाजवादी पार्टी एकै ठाउँमा नउभिएसम्म नयाँ सरकारको निर्माण समेत नहने र आली नेतृत्वको सरकारलाई समेत उनीहरूले विरोध गरिरहने हो भने अब नयाँ निर्वाचन बाहेक अर्को विकल्प देखिँदैन । प्रतिनिधिसभा गत पुस ५ गते विघटन हुँदै एक हप्ता भित्रमा नयाँ सरकार निर्माण गर्दै भन्दै सडकमा कुर्लिएका दाहाल अहिले किन मौन ? यी सबै कारणहरूले गर्दा अब कांग्रेसले कुनै ढिलाई नगारी मुलुकलाई निकास दिन ताजा निर्वाचनमै जाने बाटो अपनाउन नै उपर्युक्त हुनेछ भन्ने हामीले ठानेका छौं ।

ताजा जनादेशमा जानु बाहेक अर्को विकल्प के त ?

भएका हुनाले अहिलैकै अवस्थामा कांग्रेस र माओवादीको एजेण्डा बोकेर उनीहस्ताई समर्थन गर्न नहुने पक्षमा रहेको भएपनि उपेन्द्र यादव र बाबुराम भट्टराई जसरी भएपनि ओलीलाई विस्थापित गर्नुपर्ने भन्दै कांग्रेस र माओवादीको पछि लागि रहेका हुनाले जसपाले कुनै निर्णय गर्न सकेको छैन । त्यही कारणले गर्दा कांग्रेसले पनि अविश्वासको प्रस्ताव अधि बढाउन चाहेको छैन । तर माओवादी केन्द्रले भने आफूले ओली सरकारलाई दिएको समर्थन समेत फिर्ता नलिएको अवस्थामा कांग्रेसलाई अविश्वासको प्रस्ताव संसदमा दर्ता गर्न दबाब दिईरहेको छ ।

• દેવેન્દ્ર ચુડાલ

devendrachudal@gmail.com

अभिव्यक्तिले गर्दा नेकपा एमालेमा विवाद अभ
बढेको थियो । त्यही विवादका कारण माधव
नेपाल समूहले पछिल्लो समयमा समानान्त
कमिटीहरु निर्माण गरिरहेका छन् भने आफ्
पार्टी नेतृत्वको सरकारलाई विस्थापित ग
रणनीतिका साथ उनीहरु अधि बढ़दै गएका
पार्टीले माधव नेपाल सहितका अन्य केह
नेताहरूलाई ६ महिनाका लागि निलम्बन समेत
गरिसकेको अवसरा रहेको छ ।

संघीय संसदमा हुँदै प्रदेशका ६ वटा प्रदेश
संसदमा नेकपा एमाले नै सबै भन्दा तुल
पार्टी रहेको छ । संघीय संसदमा नेकपा
एमालेका १ सय २९ सांसद रहेका छन्
सरकारलाई बहुमत कायम गर्न १ सय ३
सांसदको आवश्यकता हुन्छ । सरकारव
पक्षमा जनता समाजवादी पार्टीले साथ दि
सक्ने अवस्था भएपनि नेकपा कै माधव नेपाल
समूहले सरकारको विपक्षमा मतदान गर्न सक
सम्भावना देखिएको छ । त्यसको प्रत्येक
प्रमाण हो कर्णाली प्रदेशसभा कर्णाली प्रदेशमा
माओवादी केन्द्रका नेता महेन्द्र बहादुर शाह
नेतृत्वमा रहेको सरकारलाई नेकपा एमालेक
माधव नेपाल समूहका सांसदहरूले पार्टीका
हिवै विपरित फ्लोर ऋस गरेर मतदान गरेका
छन् । अन्य प्रदेशसभामा समेत त्यसै हुने अवस्था
सिर्जना भएको छ । प्रदेशसभाको रोग संघीय
संसदमा समेत पर्न सक्ने अवस्था देखिन्छ
कांग्रेस, माओवादी केन्द्रले प्रधानमन्त्री विरुद्ध
अविश्वासको प्रस्ताव त्याएको खण्डमा माधव
नेपाल समूहले फ्लोर ऋस गरेर आफूहरूलाई
सहयोग गर्न बचन माधव नेपालले दिएका
पुष्टकमल दाहालले बताउँदै आएका छन् भए
कांग्रेस सभापति शेर बहादुर देउवालाई समेत
माधव नेपालले त्यसै बचन दिएका सभापति
देउवाले आफू निकट नेताहरूलाई बताएका
छन् । संघीय संसदमा कांग्रेसका ६३ मध्येका
दुई निलम्बित रहेका हुनाले कांग्रेसका ६३
सांसद रहेका छन् त्यसैगरी माओवादी केन्द्रका
५३ मध्येका ४ सांसदहरू नेकपा एमालेमा प्रवेश
गरेकाले सो पद रिक्त रहेका छन् भने एउटा
अग्नि प्रसाद सापकोटा सभामुख्य रहेकाले उनीहाँ
मतदानमा भाग लिन पाउँदैनन् । यदि बराबर
भएमा मात्र उनले मत दिन पाउँछन् त्यसकारात
माओवादी केन्द्रका ५४ सांसदहरू भन्दानमा

माओवादी कन्द्रका ४८ सासदल मतदानम्
भाग लिन पाँच्छन् भने जनता समाजवाद
पार्टीका ३४ सांसद भएपनि २ जना निलम्बनम्
परेका हुनाले उनीहस्ते मतदानमा भाग लिन
नपाउने भएकाले जसपाका ३२ सांसद रहेक
छन्। कांग्रेस, माओवादी केन्द्र र जसपाक
गरी सरकारको विपक्षमा जम्मा १ सय ४
सांसदहरु हुन्छन् तर जसपाभित्र पनि कांग्रेस
माओवादी गठबन्धनलाई सधाउने कि वर्तमा
ओली सरकारलाई नै समर्थन गर्न भन्नेमा
व्यापक विवाद रहेको अवस्थामा सिंगो जसपाक
कांग्रेस, माओवादी गठबन्धनलाई समर्थन ग
सक्ने अवस्था देखिएको छैन। ओली नेतृत्वक
सरकारले जनता समाजवादी पार्टीले उठाउँ
आएका मागहरु क्रमश पूरा गर्दै अधि बढेक
हुनाले पार्टीका राष्ट्रिय अध्यक्ष महन्थ ठाकुर
वरिष्ठ नेता राजेन्द्र महतो ओली सरकारलाई
समर्थन गर्दै अधि बढ्नुपर्ने पक्षमा रहेका छन्
उनीहस्तका अनुसार आफ्नो पार्टीले उठाएक
मागहरु क्रमश सम्बोधन हुँदै गएको र आ
ना पार्टीका नेता तथा कार्यकर्ताहरु थुनामुरु

मार्क्सवादको शवयात्रा

सोमत घिमिरे

नेकपा स्थापना भएको तिथिमितिको ठीकअधि पारेर खड्गप्रसाद ओलीले बालुवाटारमा विधिविधानपूर्वक धुमधामसँग पुजाआजा गरे । रामसीताको मूर्तिलाई रथयात्रा गराई पवित्र भूमि देवघाटमा मन्त्रउच्चारण गरी, जलसेचन गरेर पर्यटनमन्त्रीको उपस्थितिमा माडी पुन्याइयो । बढो धुमधामपूर्वक मुलुकमा कोरोना कहर छ । स्वास्थ्य संस्थाहस्मा केही छैन । अकिसजन छैन, भेट्टिलेटर छैन । तर, प्रधानमन्त्रीको ध्यान यी जनचासोको विषयमा होइन, अयोध्यालाई माडी सार्नेमा छ । नेकपाको स्थापनाको दिनभन्दा ठीकअगाडि गरेको यस्तो कर्मको सन्देश के होला ? प्रस्तर्सँग बुझ सकिन्छ ।

राम र सीताको रथयात्रामार्फत उनले प्रस्तर स्थमा मार्क्सवादको शवयात्रा गरे । सिंगो ओली पक्षधर नेकपा (एमाले) मार्क्सवादको शवयात्राको मलामी बन्यो । एमालेको आदर्श अब मार्क्स, लेनिन, माओ कोही होइनन् । पुष्पलाल र मदन भण्डारी जाबोको त के कुरा, राम र सीताको नै रथयात्रा गरिसकेपछि । मार्क्सवादको विहान भन्नी या आर्यघाट प्रवर्णको निर्वाचन क्षेत्र माडीलाई रोजे उनले । यो कागताली हो कि उनको रणनीतिक यात्रा हो, यसै भन्न सकिन्न । जे होस् माडीलाई नै रोजे ।

तर, एउटा अनौठो कुरा राम र सीताको मूर्तिको रथयात्रामा ओलीले दुईवटा मूर्ति भने छुटाए । यो कसको पालामा भनेर अभिलेखीकरणका लागि रामको भन्दा थोरै सानो उनले आफ्नो पनि मूर्तिको रथयात्रा गराउनुपर्थ्ये । यो रथयात्राका बखत को राष्ट्रपति थिए भनेर भावी पुस्ताले पनि जान्न विद्या भण्डारीको मूर्ति पनि छुटनु हुँदैन थियो । माडीमा पनि गजब देखिन्थ्यो । अलिकति दूलो मूर्ति राम(सीताको) । अलिकति सानो ओली-विद्याको । यसो भयो भने राम र सीताको धार्मिकता पनि आउने । राष्ट्रपति र प्रधानमन्त्रीको पौरख पनि भलिक्ने । प्रधानमन्त्रीज्यू तपाईंका सल्लाहकारले यो सल्लाह दिन सकेनन् । अलिकति तपाईंको कमजोरी र अलिकति सल्लाहकारको कमजोरी भइसक्यो । महेश, गोकुलले त दिन सकेनन्, मलाई भोक जबजका व्याख्याता शंकर पोखरेलसँग चलेको छ ।

प्रदीप ज्ञावली पनि गरी खाने होइनन् भन्ने यही प्रकरणले छाप गर्न थालेको छ । शंकर पोखरेलले त एउटा पुस्तक नै लेख्युपर्ने- जबजको विकास : रामसीता/केपीविद्या । यतिवेला पाठकहरूले यो पुस्तक पढ्न याइसक्नुपर्न थियो । तर, शंकरले पनि मुख्यमन्त्रीको व्यस्तता र कुर्सी जोगाउनुन्ने कारणले भ्याउन् पनि कसरी । सैद्धान्तिक आवरणमा सरकार टिकाउन मन्त्री थन्नुपर्न्यो । मन्त्री हुने लोभमा सांसदले दलबदल गर्नु जति अपराध हो, त्यति नै अपराध हो सरकार टिकाउन प्रयोग गरिने सैद्धान्तिक आवरण । तर, रामसीतावाल जबजले के भन्न, शंकरको विश्लेषण कुर्नुपर्ला । उनले खड्गप्रसाद ओली नेपाली

राजनीतिका जन्ती होइनन् । गणतन्त्रको जन्तीमा उनी कोठामा बसेर अमेरिका र बयलगाडाको प्रसंगमा व्यस्त थिए । नेपाली नागरिक संघीयताको उत्सवमा जन्ती जैदा जातीय राज्य चाहिँदैन भद्रै थिए उनी । जितिवेला नेपाली समाजले गणतन्त्रको, संघीयताको, धर्मनिरपेक्षताको, समावेशीको उत्सवमनाएको थियो, त्यतिवेला उनी कर्तृतुपचाप थिए । तिकडम, खड्यन्त्र र शक्तिकेन्द्रको आडबाट राजनीतिमा आएपछि राजनीतिक रथको पांग्रोलाई अलिकति पछाडि फर्काउन के सफल भएका थिए मार्क्सवादको शवयात्रा गराइहाले । अब उनीसँग शवयात्राको सूची छ ।

मोदीको काखमै पुग्न धर्मनिरपेक्षताको शवयात्राको चाँजोपाँजो मिलाइरहेका होलान् । मोदीले हप्काउन थालेको पनि धरै भइसक्यो । अब मोदीलाई धरै आलाटाल गर्न पनि गाहो छ । त्यसैले उनले एकै प्याकेजमा धर्मनिरपेक्षताको, संघीयताको, समावेशीताको, समाजवादको एकैयोटी शवयात्रा गर्न सक्छन् । खाँटी हिन्दु पूजारीले साइत तोकिदिएको समयमा मोदीसँग अनुमति लिएर यी सबै काम फत्ते गरे भने अनौठो हुनेछैन ।

मार्क्सवादको शवयात्रा गरेको केही दिनमै ओली र माधवको भेट भयो । दुवैका कडा अडानका साथ, अडान कुरै सैद्धान्तिक पक्षमा होइन, माधव नेपालले बहातुरीपूर्वक भने म बालुवाटार आउन्न । ओलीले पनि यसै नेपाल निवास नजाने चट्टानी अडान राखे । क्या गजब अडान । ठाउँ तय भयो, सांसद अपहरण गर्न प्रयोग गरिएको मेरियट होटल । वार्तास्तर र होटलको चरित्र मिलेकै देखियो । पहिला सांसद अपहरण गर्न

प्रयोग गरिएको होटल अहिले माधव अपहरण गर्न प्रयोग भयो । संवाद र वार्ता त्योसँग हुन्छ, जोसँग ९९ विषयमा असहमति भएर, एक विषयमा मात्र भए पनि सहमति हुन्छ । विगत चार महिनाका माधवका भनाइ सुन्ने हो भने सहमतिको एउटा विषय पनि फेला पर्दैन, तर वार्ता हुन्छ । माधवले नबुझेको तथ्य के हो भने ओलीलाई पार्टी चाहिएको छैन । ओलीलाई सहयोद्धा वा कार्यकर्ता पनि चाहिएको छैन । चाहिएको छ त आफ्नो तबेलामा बस्ने घोडाहरू, जसरी महेश, गोकुल र कोमल ओलीहरू बसेका

पनि छैनन् । यस अर्थमा माधव नेपाल विचिक्ने सम्भावना भने प्रश्नस्तै छ । किनभने उनी अपेक्षाकृत ओलीभन्दा सज्जन छैन् । अफ भन्न सकिन्छ, नेपाल र ओलीको ध्वीकरण असल र खाराबको नै छ । माधव, धनश्याम वा योगेशले अहिले नै आत्मसमर्पण गरिहाल्लान् भन्न चाहिँ सकिँदैन ।

संघीयताको शवयात्रामा एउटा रमाइलो हुने सम्भावना छ । शवयात्राको अग्रभागमा ओलीविद्या देखिनेछन् । दोस्रो भागमा मुख्यमन्त्रीहरू देखिनेछन् । संघीयताको अवधारणा र अभ्यासले मुख्यमन्त्रीहरू भएकाहरू आफ्नो शवको आफ्नी मलामी जाने अनौठो दृश्य हामीले हुनुपर्नेछ । दृश्य हेर्न बाँकी नै के छ र, एमाले नामधारी पार्टीको मुख्य नेताले नै भव्यापूर्वक मार्क्सवादको शवयात्रा गराइसकेपछि । मुख्यमन्त्रीहरू खड्गप्रसादका निजी सचिवभन्दा माथि उठन सकेनन् । मुख्यमन्त्री देखेर

संघीय अभ्यास नै कोमामा पुगेको छ । संघीयतालाई विस्त्र र भ्रष्ट बनाउन प्रधानमन्त्री ओलीको जित हात छ, त्यति नै ओलीनिकटका मुख्यमन्त्रीहरूको पनि छ ।

हाम्रो संघीय अभ्यासले, जबजले नयाँ सैद्धान्तिक मार्गको प्रक्षेपण गन्यो- जबज : रामसीता/केपीविद्या । कम्युनिस्ट आन्दोलनभित्र विचारको विकास भन्ने ठूलै मान्यता छ ।

अरु कसैले विचारको विकास गर्न सकेनन्, यस अर्थमा ओली गुटले छलाड नै मान्यो जबजः रामसीता/केपीविद्याको सैद्धान्तिक विकास गरेर । कसैका घरमा मदन भण्डारी, पुष्पलाल वा मनमोहनको फोटो छ भने रामसीता र केपीविद्याको फोटो टाँस्नुपर्ने अन्तरपार्टी निर्देशन प्रवक्ता प्रदीप ज्ञावलीले निकट भविष्यमै गर्नेछन् ।

अलिकति ओलीशीली सापटी लिएर भन्न- मलाई अचम्म लाग्यो, ताजुव लाग्यो, अनौठो लाग्यो, स्थानीय सरकारका जननिर्वाचित पदाधिकारीहरू पनि ओलीका पछाडि देखेर ।

पटक-पटक ओलीले भनेका छन्, यो स्थानीय सरकार होइन, केन्द्रको एकाहो । मलाई लाग्यो, अरु सबै ओलीको पक्षमा लागे पनि स्थानीय सरकारका प्रतिनिधिहरू लाग्दैनन् होला । उनीहरू संघीयताको जगमा उभिएका छन् । संघीयताको अभ्यासले उप्रन पाएका छन् । तर, अब

रामसीताको सैद्धान्तिक विकास पछाडि र मुख्यमन्त्रीहरू संघीयताको मलामी जान तयार भएपछि विचार स्थानीय सरकारसँग म अचम्मित हुन छाडेको छु । जबजः रामसीता/केपीविद्याको सैद्धान्तिक चामत्कारिक विकासले धेरै मुद्दाको शवयात्रा हेर्नुपर्ने चुरो कुरा बुझेपछि अचम्म लाग्ने प्रश्नै आएन । (नयाँ पत्रिका)

छन् ।

ओलीका तबेलामा केही घनघोर जोधाहा घोडाहरू छन्, जसले तबेलै सानो छ भन्न सक्नेछन् । सबै घोडालाई चारो पुग्दैन भन्न पनि सक्नेछन् । सँच्चेका घोडाले दाना खान्छन् भने ओलीका तबेलाका घोडाहरूले सांसद, मन्त्री खान्छन्, जो थोरै संख्या पनि छ । ओलीका खाँटी घोडाहरूको तर्क नाजायज

Every game. Everything about the game.

साबै देवेल

- www.sabaiikhel.com
- /sabaiikhel
- info@sabaiikhel.com
- sabaiikhel@gmail.com

For Advertisement : sabaiikhel@gmail.com

सरकार खर्च रोजना

रु. ५० लाख सम्म घातक रोगहरूको उपचार खर्च*

फोक्सो रोग	पार्किंसन्स रोग	ब्यान्टर	पैंग अन्धीपन	कोमा	महाधमनी शल्याक्रिया	पहिलो दृव्यघात
बेट सिएर्विन	पल्मरी धम्मी रक्तवाय	ब्रोन म्यारो प्रयारोपण	ब्रन्जाइमर	माइस्क्युल	मर्टिपल स्वलैरेसिस	तेश्रो-पोलेको
मोला विफलता	केल्जा विफलता	अग पदाघात	मोला प्रत्यारोपण	यानकिया	मद्दव	भल्महरूको ममत

नेपाल लाइफ
इन्स्योरेन्स कं. लि.

किनकि जीवन अमूल्य छ...

कृषक समूद्र भएपछि राष्ट्र समूद्र

• राकेश मिश्र

पीडित उख्यु किसान नारायण राय यादव (भगतजी)को निधनबाट हामी अत्यन्ते दुःखद कुरा हो। यसले हाम्रो किसान आन्दोलनमा अपूर्णायी क्षति भएको छ। हामी सबै किसान साथीहरू मर्माहत पनि भएका छौं। उहाँ पहिले किसान शहीद हुनुभयो। हाम्रो लागि उहाँ सधैभै पुऱ्जीनीय रहनुहोनेछ। उहाँ यो संसारबाट जाँदा प्रेरणा दिएर जानुभएको छ। उहाँले कसरी दुःख गरेर उख्यु खेती गर्नुभयो, मिलमा बुफाउनुभयो। उहाँको चार वर्षदेखिको भुक्तानी बाँकी छ। यसबाटे कसैले पनि सोचिदैन र बोलिदैन।

किसानलाई उद्योग र सरकारले असंगठित र सोभासाभा सम्झन्न। मैले किसानहरूलाई भन्ने आएका थिए कि तपाहँहस्मा धेरै ताकत छ। धोती र चप्पल लगाउँदैमा तपाहँहरू कमजोर हुनुहुन्छ भनेर नठान्नुस्। तपाहँहरू संगठित हुनुस्, संरक्षणको जिम्मेवारी हाम्रो हो। यो हक्को लडाइ हो, न्याय प्राप्तिको लडाइ हो, न्यायिक संघर्ष हो। मूल विषय हामी पनि दुई वर्षदेखि लगातार आन्दोलन गर्दै आइरहेका छौं। सर्लाहीमा पनि आन्दोलन गर्दा प्रिक्षिय सहमति भयो, ६ महिनाको भाका राखेर पनि उख्यु किसानको भुक्तानी भएन। त्यसपछि हामी गत वर्षको पुसमा १८ दिनसम्म काठमाडौंमा आन्दोलन गन्ह्यो, त्यसपछि पनि सरकारले पाँचबुँदे सहमति गन्यो। त्यो सहमतिमा उख्यु किसानसञ्चयी सम्पूर्ण समस्यालाई दुई भागमा बाँडियो।

अहिलेसम्म हामीले जेजिति निर्णय गरेका छौं, किसान साथीहरूको सहमतिमा गन्यो। हामी आन्दोलनरत् रहँदा दुई-दुई पटक सरकारको तर्फबाट वार्ताका लागि प्रस्ताव आयो तर हामी गएन्नै। हामीले सरकारलाई भन्नो कि हामी निर्णयिक आन्दोलनमा आएका छौं, पैसा लिएर फर्क्न्छौं। मन्त्रीज्यहरू पनि स्वयम् आन्दोलनरत् स्थानमा आउनुभयो, विक्षी दलका वरिष्ठ नेता रामचन्द्र पौडेलजी आउनुभयो, सबै जना सडकमै बन्नु भयो। उहाँहरूले भन्नुभयो कि आन्दोलन रोक्नुस, सबै माग सञ्चोधन गर्न तयार छौं। जब मन्त्रालयले किसानको माग पूरा गर्न जिम्मा लियो, उद्योगीहरूमाथि कानुनी कारबाही गरेर भएपनि सबै पैसा दिलाउँछौं भनेपछि मात्र हामी वार्तामा गयौं। हामी वार्तामा बरेपछि फेरि किसानका सबै समस्याहरूलाई दुई भागमा बाँडियो, तत्कालीन र दीर्घकालीन रूपमा। तत्कालीन रूपमा भुक्तानी करि गर्ने त? हामीले १० करोडभन्दा बढी भन्नौ, अनि सरकारले ६५ करोडको मात्र सूचना छ भन्नौ। हामीले भन्नौ कि ठिक छ, ६५ करोड तत्काल भुक्तानी होस र बाँकी रकमको छानबिनका लागि सहमति भयो। छानबिन समितिले चार महिनाभित्र रिपोर्ट दिने सहमति भएको छ। सरकारले ३३ करोड तुरन्तौ

भुक्तानी हुन्छ र ३२ करोडका २१ दिनको समय मागेको छ। शर्तसहित हामीले २१ दिनको समय दिन तयार भयौं। २१ दिन कटिसकेपछि यदि भुक्तानी भएको उद्योगीलाई कानुनी कारबाही सरकारले के गाँठ भने कुरको सहमति गराएका छौं। अहिलेसम्म उद्योगीहरूमाथि भएको कानुनी कारबाहीमा उद्योगीको द्राब्ल डकुमेन्ट, घरजग्गा, बैंक खाता रोका र पकाउ पुर्जा जुन जारी भएको छ त्यसको निरन्तरता राखेर हामीले थप कानुनी कारबाहीको कुरा गयौं। ३३ करोड तत्कालै दिने भएपछि हामीले सहमति गन्यौ।

कातिपय साथीहरूले हामीमाथि विभिन्न किसिमका आरोपहरू लगाउँछन्। उख्यु किसानको समस्या आजवैधिको होइन, विस. २०७९ सालदेखिको नै हो। उहाँहरूले यति दिनसम्म के हेरेर बस्नुभएको थियो? त्यतिवेला उहाँहरूले किसानको पक्षमा किन बोलुप्राप्त? किसानको समस्या त सबैको समस्या हो, यसका सबैले आआफ्नो तर्फबाट पहल गरिदिपुर्ने हो। आफूले नार्ने तर कसैले गन्यो भने त्यसमाथि अनेक प्रकार टिकाटिप्पणीहरू गर्नु न त किसानको हितमा छ न त देशको हितमा छ। हामी जो जहाँ छौं, सबैले किसानको मिहेनतबाट उज्जोको खाद्यान उपयोग गरिरहेका छौं। दिनहुँ हामी मन्त्रालयको सम्पर्कमा छौं, सरकारलाई घच्याइरहेका छौं। समष्टिगतरूपमा हामी अहिले पनि आन्दोलनमै छौं। देशको काल-परिवर्तिका कारण सहमति गर्नुपयोग। हामीले गरेका सहमतिका बुँदालाई अध्ययन गर्नुपयोग। हामीले किसानका हक्कितका सम्पूर्ण समस्याको समाधान हुने गरी समावेश गरेका छौं।

मृतक किसान नारायण राय यादव (भगतजी)लाई किसान शहीद भनेर घोषणा गरेका छौं। उहाँले राज्यको तर्फबाट किसान शहीदको मान्यता पाउनुपर्छ। यो एउटा राज्यका लागि प्रेरणाको स्रोत हुन्छ। उहाँको क्षतिपूर्ति र सम्पूर्ण जिम्मेवारी राज्य र उद्योगीले लिनुपर्छ। किनभने हामीले समरणपत्रमा पहिला भनिसकेका थियो। त्यसकारणले शहीद किसानको सम्पूर्ण क्षतिपूर्तिको व्यवस्थापन होस्। उद्योग र युह मन्त्रालयका प्रतिनिधिले पनि प्रतिबद्धता गर्नुभएको छ कि क्षतिपूर्ण हुन्छ। युह मन्त्रालयले क्षतिपूर्तिका लागि प्रक्रिया सुरु गरिसकेको छ। तर हामी र उख्यु किसानका लागि धेरै पीडादायी क्षण हो। हामी सम्पूर्ण किसान साथीहरू शोकमा दुकेका छौं।

पत्रिव भावनाका साथ यो आन्दोलन अगाडि बढेको छ। यसलाई गलत दृष्टिकोणले नहेनुस, कसैको लोकप्रियतासँग नदाजुस्। जसले आन्दोलनको अयुवाई गर्ने, उसको चर्चा अवश्य नै हुन्छ, यसबाट डाह नगर्नुस्। यो सबैको सरोकारको विषय हो। किनभने जबसम्म कृषक समूद्र बुँदैन तबसम्म मधेश र नेपाल पनि समूद्र हुँदैन। कृषक समूद्र भएपछि राष्ट्र समूद्र हुने हो। समृद्धिको लक्ष्य प्राप्तिका लागि हामीसँग कृषि नै मूल आधार हो। यसप्रकारको पवित्र भावनालाई बुझिदिन सबैसँग म आप्रह पनि गर्ने चाहन्छु। खासगरी किसानको आन्दोलनमा सहयोग र सद्भाव राख्ने काठमाडौंका समूद्र समाज र सञ्चार जगतलाई समेत विशेष धन्यवाद र आभार पनि व्यक्त गर्न चाहन्छु।

(मधेश दर्पण फिचर सेवा)

सहलियतपूर्ण कर्जा उपयोग गराँ, स्वरोजगार बनी जीवनस्तर उकासाँ।

युवाहरूलाई स्वरोजगार, व्यावसायिक र उद्यमशील बनाउने उद्देश्य राखी सहलियतपूर्ण कर्जाका लागि व्याज अनुदान सम्बन्धी एकीकृत कार्यविधि, २०७५ लागू गरिएको छ। यस कार्यविधि अन्तर्गत १० प्रकारका सहलियतपूर्ण कर्जा जुनसुकै बैंक तथा वित्तीय संस्थाबाट प्राप्त गर्न सकिन्छ।

- क) व्यावसायिक कृषि तथा पशुपन्थी कर्जा पाँच करोड रुपैयासम्म
- ख) शिक्षित युवा स्वरोजगार कर्जा सात लाख रुपैयाँसम्म
- ग) विदेशबाट फर्केका युवा परियोजना कर्जा दश लाख रुपैयासम्म
- घ) महिला उद्यमशील कर्जा पन्थ लाख रुपैयासम्म।
- ड) दलित समुदाय व्यवसाय विकास कर्जा दश लाख रुपैयासम्म।
- च) उच्च र प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा कर्जा पाँच लाख रुपैयासम्म।
- छ) भूकम्प पिडितहरूको निजी आवास निर्माण कर्जा तीन लाख रुपैयासम्म।
- ज) कपडा उद्योग सञ्चालनको लागि पाँच करोड सम्म।
- झ) प्राविधिक शिक्षा तथा व्यावसायिक तालिम परिषदबाट गर्न आधारका लागि दुई लाख सम्म।
- झ) युवा वर्ग स्वरोजगार कर्जा पाँच लाख रुपैया सम्म।

थप जानकारीको लागि नजिकको बैंक तथा वित्तीय संस्थामा सम्पर्क राख्नाँ।

खेलकुद

निषेधाज्ञामा पनि एनएसएल निरन्तर

बद्दो कोरोना भाइरस (कोभिड-१९) संक्रमणबीच सरकारले बिहीबारबाट उपत्यकामा निषेधाज्ञा जारी गरेको छ। निषेधाज्ञामा पनि नेपाल सुपर लिंग (एनएसएल) भने निरन्तर रहने भएको छ। नेपालमा पहिलोपटक आयोजित फ्रेन्चाइज पुटबल प्रतियोगिता एनएसएल ११ वैशाखदेखि सुरु भएको हो।

आयोजक नेपाल स्पोर्ट्स एन्ड इन्डेन्स म्यानेजमेन्टका प्रमुख कार्यकारी (सिङ्गो) सुदीप शर्माले खेलाडी र अफिसियलबाहेक न्यूनतम व्यक्तिको मात्रै सहभागितामा प्रतियोगिता जारी रहने जनाए। 'प्रतियोगिता निरन्तर रहनेछ,' सिङ्गो शर्माले अन्य खेलाडी र अफिसियलबाहेक सीमित व्यक्ति मात्रै रहेर प्रतियोगिता सञ्चालन गर्नेछौं।

सरकारले निषेधाज्ञा घोषणा गर्दा खेलकुद गतिविधि पनि रोकेन जनाएको थियो। सिङ्गल राउन्ड रोकिन लिंगमा सञ्चालन हुने प्रतियोगिताको अहिले दोस्रो चरणको खेल जारी छ। प्रतियोगिता १ जेटसम्म चल्नेछ।

पोखराको पहिलो जित

प्रतियोगितान्तर्गत पोखरा थन्डर्सले बुधबार पहिलो जित हात पारेको छ। त्रिपुरेश्वरसिथ दशरथ रंगशालामा भएको दिनको दोस्रो खेलमा विराटनगर सिटी एफसीलाई १-० गोलले पराजित गर्दै पोखराको जितको लिंगमा नेपालमा नार्ने गरेको छ।

पोखरा प्रतियोगिताको आफ्नो पहिलो खेलको पराजयपछि खेलरालाई लुम्बिनी एफसीसँग २-० ले पराजित भएको थियो। पहिलो खेलको पराजयपछि खेलरालाई लुम्बिनी एफसीसँग २-० ले पराजित भएको थियो। उनको त्वाही गोल पोखरालाई प्रतियोगितामा पहिलो जितको लिंगमा नेपालमा नार्ने गरेको छ। अधिलो खेलको तुलनामा पोखरालाई १-० अधि बढाएका थिए। उनको त्वाही गोल पोखरालाई प्रतियोगितामा पहिलो तीन अंक दिलाउन पर्याप्त भन्नो। अधिलो खेलको तुलनामा पोखरालाई १-० अधि बढाएका थिए। उनको त्वाही गोल पोखरालाई विराटनगरविरुद्ध उत्कृष्ट प्रदर्शन गर्न्यो। त्यसअधि खेलको ६३५० मिनेटमा रोकाय र रोकन अप्राप्ति भएको थिए।

● एनसेलले लैनचौरमा खेलमैदानसहितको हरित उद्यान निर्माण गर्दै

एनसेल आजियाटा लिमिटेडले काठमाडौंको मुटुमा रहेको लैनचौर मैदानको निर्माण तथा संरक्षण गर्ने भएको छ। कम्पनीले व्यावसायिक सामाजिक जिम्मेवारीअन्तर्गत खेलमैदानसहितको हरित बनाउने उद्देश्यले काम सुरु गरेको हो।

उद्यानमा मिनी पृष्ठबल मैदान, बास्केटबल कोर्ट, खुला जिमखाना र बालबालिकाका लागि खेल्ने स्थानलगायतका विशेषताहरू रहने कम्पनीले जनाएको छ। ५४ हजार ९ सय २९ वर्ग फिट क्षेत्रफल रहेको उद्यान हालको लैनचौर मैदानमा बन्ने जनाइएको छ। एनसेल र काठमाडौं महानगरपालिका बडा नं. २६ ले एनसेलसँग हरित उद्यान निर्माण तथा संरक्षणका लागि सम्झौता गरिसकेको कम्पनीले जनाएको छ। सम्झौताअनुसार एनसेलले महानगरपालिकाले तयार तथा स्वीकृत गरेको डिजाइनअनुसार लैनचौर हरित उद्यान निर्माणको कार्य गरिरेहको जनाइएको छ।

ग्राउन्ड चिल्यरेन्सको कार्य सम्पन्न गरी हाल उद्यान निर्माणका लागि मैदान उत्खननको कार्य भइरहेको कम्पनीले जनाएको छ। परम्परागत दुग्धेधारा, उद्यानमा आउने मानिसका लागि पार्किङ, शैचालाय सुविधा र सोलार बत्तीको व्यवस्था यस उद्यानका थप विशेषता रहेको एनसेलले जनाएको छ। कम्पनीका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत एन्डी चोडले सामाजिक, आर्थिक विकासमा योगदान पुऱ्याँदै तथा वातावरण क्षेत्रलाई प्राथमिकतामा राख्दै व्यावसायिक सामाजिक जिम्मेवारी पूरा गरेको बताए। यो पहलले समुदायमा स्वस्थ वातावरण निर्माण गर्दै वातावरण र पर्यावरणसम्बन्धी लक्ष्यप्राप्तिमा योगदान पुऱ्याँदै उनको भनाइ छ।

● लुम्बिनी विकास बैंकका एकैदिन ३ नयाँ शाखा

लुम्बिनी विकास बैंक लिमिटेडले एकैदिन ३ नयाँ शाखा सञ्चालनमा ल्याएको छ। बैंकले भापाको दमक र विरामाड तथा नवलपुरको कावासोतीमा नयाँ शाखा सञ्चालनमा ल्याएको हो।

बिर्तामोड शाखाको उदाटन विकास बैंकका अध्यक्ष दशरथ रिसाल तथा उद्योग वाणिज्य संघका अध्यक्ष प्रकाश सिंहाकोटीले संयुक्त स्पमा गरेको जनाइएको छ। त्यस्तै, दमक शाखाको उदाटन विकास बैंकका सञ्चालक केशव खतिवडा तथा दमक नगरपालिका ६ नम्बर बडाका अध्यक्ष टेकबहादुर थापाले संयुक्त स्पमा गरेको जनाइएको छ। कावासोती शाखाको उदाटन बैंकका सञ्चालक चिन्तामणि भट्टराई र नवलपुर उद्योग वाणिज्य संघका अध्यक्ष डासुराज पोखरेलले संयुक्त स्पमा गरेको विकास बैंकले जनाएको छ।

हाल यस विकास बैंकको शाखा सञ्जाल देशका सातवटे प्रदेशका २९ जिल्लामा पुगिसकेको जनाइएको छ। ०७७ वैत मसान्तसम्मा विकास बैंकले कुल ३२ अर्ब ३ करोड रुपैयाँ कर्जा प्रवाह गरी ३४ अर्ब १५ करोड रुपैयाँ निक्षेप संकलन गरेको जनाएको छ।

● मेटलाइफले तीन कार्यदिनमै बिमा भुक्तानी गर्ने

मेटलाइफ नेपालले कोमिड-१९ को अवस्थाबाट प्रभावित ग्राहकको सुविधाका लागि कोमिड केयर सहायता कार्यक्रमको सुरुवात गरेको छ। कम्पनीले कोमिड-१९ का कारण भएको मृत्यु दावीमा तीन कार्यदिनभित्रे द्रुतमार्गी बिमा भुक्तानी सेवा सुरु गरेको हो। योजनाअन्तर्गत दावीकर्तालाई बिमा दावीका लागि आवश्यक कागजातहरू अनलाइन नै पेस गर्न सक्ने सुविधा दिइएको कम्पनीले जनाएको छ। डाँफे केयरमार्फत कोमिड संक्रमित ग्राहक र उनीहस्ता आश्रित परिवारको विशेष हेरचाह प्रबन्धन कार्यक्रममा २० प्रतिशत छुटको समेत व्यवस्था गरिएको कम्पनीले जनाएको छ।

१४ दिने हेरचाह प्रबन्धन कार्यक्रममा भर्चुअल डाक्टरद्वारा परामर्श, चिकित्सा परामर्श, निगरानी तथा कोमिड संक्रमित बिरामीहस्तालाई आवश्यक औषधि सहयोग समावेश रहेको कम्पनीले जनाएको छ।

● बिमा समितिले एउटा पुनर्विमा कम्पनीलाई मात्रै लाइसेन्स दिने

बिमा समितिले थप एउटा बिमा कम्पनीलाई मात्रै लाइसेन्स दिने भएको छ। यसअधि अनुमतिपत्रका लागि दर्ता भएका सबै कम्पनीलाई रद्द गर्दै

कपोरेट

समितिले नयाँ पुनर्विमा कम्पनी स्थापनाका लागि प्रस्ताव आह्वान गरेको हो। समितिले आगामी २१ दिनभित्रमा प्रस्ताव बुझाउन सूचना जारी गरेको छ।

समितिले जारी गरेको सूचनाअनुसार नयाँ पुनर्विमा कम्पनीको चुक्ता पुँजी ९० अर्ब रुपैयाँ हुनुपर्नेछ। त्यस्तै, यसअधि रस्थापना भिस्सको नेपाल पुनर्विमा कम्पनीमा लगानी गरेका लगानीकर्ताले नयाँ कम्पनीमा लगानी गर्न पाउनेछन्। अहिले सञ्चालनमा रहेको नेपाल पुनर्विमा कम्पनीमा सबै निर्जीवन कम्पनीहस्तको लगानी रहेकाले नयाँ कम्पनीमा उनीहस्ते लगानी गर्न नपाउने भएका छन्।

समितिले जारी गरेको सूचनाअनुसार निवेदन दिने कम्पनीमध्ये मूल्याकानका आधारमा छनोट गरी एउटा पुनर्विमा कम्पनीलाई मात्रै सञ्चालन अनुमति दिने उल्लेख छ। अहिले चारवटा पुनर्विमा कम्पनीले सञ्चालनको तयारी गरिरहेका छन्। काठमाडौं रिइन्स्पोरेन्स, अन्पूर्ण रिइन्स्पोरेन्स, प्लेडेन्सियल रिइन्स्पोरेन्स र जेन्युन रिइन्स्पोरेन्स कम्पनी पुनर्विमा कम्पनीको लाइसेन्स लिने प्रयासमा थिए।

महालक्ष्मी लाइफ इन्स्पोरेन्सको प्रमुख कार्यकारी अधिकृत रमेशकुमार भट्टराई, पूर्वबैंकर देवेन्द्रप्रताप शाहको सहभागितामा काठमाडौं रिइन्स्पोरेन्स कम्पनी विमा समितिले दर्ता गरिएको छ। कम्पनीको अधिकृत पुँजी २० अर्ब, चुक्ता पुँजी ७ अर्ब, जारी पुँजी ९० अर्ब रुपैयाँ तोकिएको छ। ४० प्रतिशत संस्थापक र २० प्रतिशत व्यक्तिगत संस्थापकको लगानी हुने कम्पनीले जनाएको छ। त्यस्तै, ३० प्रतिशत सर्वसाधारणका लागि छुट्याइएको छ।

त्यस्तै, आइएमई रुपैय, विशाल रुपैय, शंकर रुपैलगायत व्यावसायिक घरानाको लगानीमा प्लेडेन्सियल रिइन्स्पोरेन्स कम्पनी सञ्चालनको तयारी गरिएको छ। कम्पनीको अधिकृत पुँजी २० अर्ब, चुक्ता पुँजी ९० अर्ब रुपैयाँ रहने कम्पनीले जनाएको छ। त्यस्तै, गैरआवासीय नेपाली संघका संस्थापक अध्यक्ष उपेन्द्र महतोसहितको लगानीमा अन्पूर्ण रिइन्स्पोरेन्स कम्पनीले पनि लाइसेन्स लिने प्रयास गरिरहेको छ। कम्पनीको अधिकृत पुँजी १५ अर्ब र चुक्ता पुँजी ९० अर्ब रुपैयाँ हुने कम्पनीले जनाएको छ। बिमा समितिले पूर्वकार्यकारी निर्देशक श्रीमान कार्यसहितको लगानीमा जेन्युन रिइन्स्पोरेन्स कम्पनी।

दर्ताको तयारीमा छ। कम्पनीको अधिकृत पुँजी २० अर्ब र चुक्ता पुँजी ९० अर्ब हुने जनाइएको छ।

यसअधि समितिमा दर्ता भएका कम्पनी रद्द हुने बिमा समितिका अध्यक्ष सूर्यप्रसाद सिलवालले बताए। 'कुनै कम्पनी दर्ता हुन चाहमा नयाँ प्रक्रियाबाट दर्ता हुनुपर्नेछ,' उनले भने। समितिले निर्धारण गरेको मापदण्ड प्राप्त रुपैयी आएका कम्पनीलाई मात्रै दर्ता गरिने र उत्कृष्ट कम्पनीलाई दर्ता अनुमति दिइने उनले बताए।

● नबिलले युनाइटेड फाइनान्सलाई प्राप्ति गर्दै

नबिल बैंकले युनाइटेड फाइनान्सलाई एकिवेसन (प्राप्ति) गर्न भएको छ। नबिल बैंकले १००:३५ स्वाप्य रेसियोमा युनाइटेड फाइनान्सलाई प्राप्ति गर्न लगानीको हो। बैंकका मर्जर कमिटीका संयोजक उदयकृष्ण उपाध्यक्ष र फाइनान्सका मर्जर कमिटीका संयोजक मनीषकुमार खेमकाले प्राप्तिका लागि सम्झौतापत्रमा हस्ताक्षर गरेको जनाइएको छ।

प्राप्तिपछि युनाइटेड फाइनान्सको सम्पूर्ण कारोबार नबिलको नाममा हुने र सञ्चालक समिति पनि नबिल बैंकको रहने गरी सम्झौता भएको जनाइएको छ। सम्झौतापत्रात् प्राप्तिका लागि नेपाल राष्ट्र बैंकका स्वीकृति पाएपछि यथाशीघ्र संयुक्त कारोबार सुरु गर्ने बैंकले जनाएको छ। प्राप्तिपछि नबिल बैंकका शाखा संख्या १ सय ४७ पुग्ने जनाइएको छ। बैंकको काठमाडौं उपत्यकामित्र मात्र शाखा ३७ वटा पुग्ने जनाइएको छ। त्यस्तै, देशभरमा एटिएम १ सय ९० वटा पुग्ने जनाइएको छ। प्राप्तिपछि चैत मसान्ताको विवरणअनुसार निक्षेपको आकार २ खर्ब १६ अर्ब र कर्जा २ खर्ब १ अर्ब रुपैयाँ पुग्ने बैंकले जनाएको छ।

● कोकाकोला १७५

एमएलको बोतलमा

कोकाकोलाले १ सय ७५ मिलिलिटर ग्लासको बोतल नेपालमा ल्याएको छ। कम्पनीले २५ रुपैयाँ

मूल्य तोकिएको सिसाको बोतल नेपाली उपभोक्ताका लागि डिजाइन गरेर बजारमा ल्याएको हो।

यो बोतलमा छापिएको, नेपाली भाषामा लेखिएको नयाँ कोकाकोलाको लोगोले स्थानीय स्पमा नेपाली उपभोक्तासँग गहिरो सम्बन्ध निर्माण गर्ने ब्रान्डको प्रतिबद्धता भल्काउने कम्पनीले जनाएको छ। कोकाकोलाको पेय पदार्थको श्रेणीमा उपलब्ध भएको आरजिबी (रिटर्नबल ग्लास बोतल) नेपालमा रहेको सबैभन्दा सानो बोतल भएको कम्पनीले जनाएको छ।

आरजिबी बोतलहरू रियुजेबल बोतल भएकाले वातावरणमैत्री पनि रहेको कम्पनीको दावी छ।

ग

